

РЕШЕНИЕ

№ 1899

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, ХХ КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 11.03.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Искра Гърбелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **12550** по описа за **2021** година докладвано от съдия Стефан Станчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по повод касационна жалба на Дирекция „Инспекция по труда“ С., срещу решение 1037/19.11.2021 г. на СРС/108, постановено по н.а.х. дело 10254/21 г. по описа на СРС. С обжалваното съдебно решение е отменено НП № 22-007457/29.06.2021 г., издадено срещу [фирма] за извършено нарушение по 415, ал. 2 от КТ и е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева на основание чл. 416, ал. 5 от КТ.

В жалбата са развити оплаквания за незаконосъобразност на решението на СРС с искане за отмяната му и да се постанови съдебен акт, с който да се потвърди НП. Иска се присъждане на разноски за юрк. възнаграждение.

Ответник по касационната жалба оспорва същата и претендира присъждане на разноски. Прави възражение за прекомерност на адв. възнаграждение

Прокурор от СГП предлага да се остави в сила решението на СРС.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, ХХ касационен състав на Софийски градски административен съд в настоящия си състав намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 от АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество и в пределите на касационната проверка по чл. 218 от АПК, настоящият съдебен състав намира същата за неоснователна по следните

съображения:

С обжалваното решение Районен съд - е отменил 22-007457/29.06.2021 г., издадено от директор на Дирекция „Инспекция по труда“ срещу [фирма] за извършено нарушение по чл. 415, ал. 2 от КТ, с което на основание чл. 416, ал. 5, във връзка с чл. 415, ал. 2 от Кодекса на труда (КТ), на касатора е наложена имуществена санкция в размер на 5000 лева, за нарушение на чл. 415, ал. 2 от КТ.

Настоящият съдебен състав, приема че фактическата страна е изяснена и в тази връзка не е необходимо събирането на други доказателства. РС е обсъдил в цялост фактите, по повод които е било образувано административно наказателно производство против ответника.

Единствения спорен въпрос е на коя дата е следвало да се сключи трудов договор с работника, като изпълнение на предписанията на контролните органи.

Съгласно разпоредбата на чл. 405а, ал. 1 от КТ, послужила като правно основание за издаване на оспореното постановление за обявяване на съществуването на трудово правоотношение от 17.05.2021 г., когато установят, че работната сила се предоставя в нарушение на чл. 1, ал. 2 от КТ, контролните органи на Инспекцията по труда разполагат с правомощие да обявят с постановление съществуването на трудово правоотношение. Постановлението е издадено на 17.05.2021 г. от инспектор Д „ИТ“. Съществуването на трудово правоотношение е обявено, считано от 17.05.2021 г. Въз основа на това постановление, контролните органи дават предписание на работодателя да предложи на работника/служителя сключване на трудов договор /чл. 405а, ал. 4 от КТ/.

Предпоставка за прилагането на чл. 405а, ал. 1 от КТ е съществуването на трудовото правоотношение, към момента на неговото установяване, посредством извършване на проверка от контролните органи, т. е. към този момент следва да е налице изпълнение на трудови задължения и предоставяне на работна сила от страна на работника на определено работно място и уговорено трудово възнаграждение. Не е спорно, че работникът е изпълнявал трудови задължения. Постановлението е връчено на работодател на 18.05.2021 г, а на 19.05.2021 г. е сключен трудовия договор. Правилни са изводите, че след като постановлението е връчено на 18.05.2021 г., на която дата е оформено и досието на работника за преминал инструктаж по БТ, инспекторът от Д „ИТ“ е дал срок за изпълнение на постановлението – 19.05.2021 г. В П. не са давани предписания в тази връзка, а задължението към ответника като работодател е със срок на изпълнение 19.05.21 г. Физически е невъзможно изпълнение на предписанието от 17.05.2021 г. в същия ден, без да връчено по надлежен ред на адресата за изпълнение. Правилни са изводите на СРС, че ответник не може да бъде санкциониран за добросъвестно поведение в изпълнение на изричното предписание, обективизирано от инспектор Д „ИТ“ от 17.05.2021 г. с дата на изпълнение – 19.05.2021 г.

представи исканите документи.

При разглеждане на делото първоинстанционният съд не е допуснал съществени нарушения на процесуалните правила, които да налагат отмяната на решението му. Решението на районен съд следва да бъде оставено в сила, а касационната жалба като неоснователна - без уважение.

По изложените съображения и с оглед извършената служебна проверка по чл. 63, ал. 1 от ЗАНН във вр. с чл. 218, ал. 2 от АПК, съдът не констатира пороци на обжалваното решение, отнасящи се до неговата валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, поради което намира, че същото следва да бъде оставено в сила.

По делото има искания за присъждане на разноски, от двете страни, като такива следва да се присъдят на ответника по касационната жалба. Представен е списък за разноски в размер на 450 лева адв. възнаграждение, като е възразена прекомерността му и искането на представител на касатора е за намаляването му до 300 лева. Съдът намира възражението основателно и с оглед правната сложност намира основание да редуцира размера на претендираните разноски, изразяващи се в платено адвокатско възнаграждение до 300 лева, по силата на чл. 18, ал. 4 от НАРЕДБА № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Воден от изложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1 от АПК, XX касационен състав на Софийски градски административен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение 1037/19.11.2021 г., постановено по н.а.х. дело 10254/21 г. по описа на СРС.

ОСЪЖДА Изпълнителна агенция „Главна инспекция по труда“ да заплати на [фирма] сумата 300 (триста) лева разноски.

Решението е окончателно.

Председател:

Членове: 1.

2.